

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Sacerdotii Origine & Præstantia - Variis item Industriis, & Praxibus, quibus Sacerdotes boni ad Dei gloriam suámque & Proximi salutem promovendam sunt usi ; Malorum Qvoque Sacerdotum infelici interitu, radicibus, & remediis Cui etiam Compendium Ritualis, ea, quæ pro commodiori Sacramentorum & ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1681

§. 5. De Exemplis Caritatis erga Infirmos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48600](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48600)

furum dixit, quàm odia mutua deponerent. Quà
persuasi Auditores, in mutuos amplexus ruerunt, omnia
in amorem verterunt. Hist. Soc. p. 1.

Mindelhemij in Suevia, cùm anno 1599. duo ob
inimicitias totis quinque annis à communione ab-
sent, & ante ipsum etiam Societatis JESU Sacerdotum
ad eos conciliandos vocatus fuerat, gravissimis inter-
rogis certassent, memoratus Sacerdos, cùm dehortatio-
nem hil proficere sentiret, in genua tandem procidens, ante
Christi mortem & vulnera oravit, ut iras ponerent
in eos, & in amorem verterent; quo spectaculo obstupefacti illi mor-
tuerunt. Annua Gerin. Sup. anno 1599.

IV. Audiant ergo Sacerdotes Salomonis saluberrimum
monitum c. 25. Prov. *Si esurierit Inimicus tuus, & si
sitierit, potum da illi; prunas enim comedit
super caput illius, & Dominus reddet tibi.* Dicitur
etiam si alios ad lites & inimicitias pronos videt, dicat
cum S. Paulo 1. Cor. 11. *Si quis videtur consentire
nos talem consuetudinem non habemus, neque
sciamus.* **DEI.**

§. V.

De Exemplis Caritatis erga In-
firmos.

I. Si ulla alia, hæc quoque Caritas vel maxime
convenit Sacerdotibus; cùm enim ex una parte grave
ac molestum accidat infirmis quodcunque genus morbi
altera verò parte hoc ipso, quòd difficile sit, patienter
modi miserias sufferre, valde etiam meritum sit
bita cum resignatione & dispositione supportentur.
Egregiam Sacerdos occasionem habet, magnum illi
beneficium afferendi, & eosdem ad ingentia merita augenda
vandi, uti multi insignes operarij fecerunt.

S. Paulus suam erga infirmos caritatem ipse manifestavit
quando 2. ad Cor. 11. dixit: *Quis infirmatur, & ego
non curam? quis scandalizatur, & ego non uror?*

S. Bonaventura supra, quàm credi potest, infirmos
rà delectabatur, quòque gravioribus morbis aut cogitabat

gravabantur, eò magis se eorum obsequio applicabat, & majorem diei partem in his officiis consumebat. Vita Julij.

S. Nicolaus Tolentinas, licet propter verbera Dæmonum se recipere ingredi non poterat, magnâ tamen caritate ac clemencia ægros invisebat, nec solum ex animo consolebat, sed etiam, quidquid habere poterat earum rerum, quæ delectant, eis offerebat. Vita 10. Sept.

S. Ignatius Lojola, cum Coadjutor quidam febrili laborans meliori cibo indigeret, tres nummos in eam rem insumi iussit, dicentiq; Obsonatori nihil dein pro aliis superesse, respondit: atqui nos sani arido pane contenti esse possumus. Alias cum duo Tirones vix pedem in domum intulissent, & mox in morbum incidissent, aliis suadentibus, ut propter angustiam domi ad Noloconium portarentur, nequaquam dixit, id fiat; an domi nostræ locus non erit iis, qui mundum totum pro DEO reliquerunt? Quærat locus, & DEUS nobis propter illos benefaciet.

Jacobus Merlohorstius Parochus nihil antiquius habebat, quam ut ægros, Paræciæ cognosceret, & studiis aliisque quibuscumque rebus sepositis inviseret, admoneret officij Christiani, consolaretur mæstos, & Sacramentis ultimis ad supremam luctam præmuniret; egentibus autem pecuniario subsidio subveniret. Hic iterum, qui temporis parcissimus erat, non horas supputabat, dies & noctes integras, cum necessitas urgeret, vel æger flagitaret, traducebat; sæpe cum ipse debilis magnis doloribus affligeretur, sui, somnique oblitus noctes integras perdurabat: quæ causa morbum & mortem ei intulisse videtur. Vita c. 34.

Gabriel de Logrono è Societate JESU, quoties de nocte Campana in Collegio audiebatur, statim de lecto exiliebat, & sanitoris diligentiam antevertebat, sciscitabatûrque, num aliquis infirmus se vocaret. Annæ 1612. Colleg. Mexic.

Alaas de Solminihac cum infirmis infirmabatur, & illorum dolorum per compassionem particeps fiebat, negotiorum tunc spectabatur, quam Mater aliqua fuisset erga Unigenitum suum; cavebat, ne quidquam deesset, omni hora, si poterat, eos invisebat, illisque in vilioribus rebus desero-

deferebat obsequium, nec unquam eos deserebat, tamen S. morbus periculosus esset. Vita l. 3. c. 11.

Vincentius Caraffa Societatis JESU Generalis caritate amore prosequabatur, ut neque Generalis officium, neque squallor Personarum, neque locorum fœtor, neque eorum dehortatio, neque vitæ periculum ab eorum seculum absterere potuerit, unde tandem lethalem ex morbo sequio morbum contraxit, & mortem, quam in hoc vitæ oppetere semper desiderarat, obiit. Vita l. 1. c. 11.

Nicolaus Bobadilla ex eadem Societate in Castri- ris, etsi ipse laboraret pestifero morbo, tamque de- ser, ut vix vestigio hæreret, nihil tamen de labore sed ægris diu nocturne in Nosocomio adstitit. Vita l. 1. c. 11. p. 1. l. 6. n. 56.

II. Itaque Siracidis verbis adhortentur se Sacer- dotum. *Non te pigeat visitare infirmum; ex his enim in- firmi firmaberis.* Dicant proin, quotiescunque ad- vocati fuerint, cum Christo: *Ego veniam, & curam consolabor illum.* Dicant cum Apostolo r. ad Cor. *Etus sum infirmis infirmus*, non mentiendo, ut ait S. Cyprianus ep. 18. sed compatiendo, non simulantis affectu commiserantis affectu; magnum quippe, teste S. Gregorio Nazianz. calamitoso remedium est miseratio ex- hibita, præsertim cum nihil eorum, quæ Medicus adhibuerit, negligi viderit, aut negari.

§. VI.

De Exemplis Caritatis erga Pestiferos.

I. Cum juxta Christi testimonium, majorem necesse sit beat caritatem, quam qui animam ponit pro Amico, et ceteris patet, Sacerdoti ad Caritatem Proximo exhibendam specialiter vocato, etiam hoc obsequium negligendum esse, sed potius tantò ferventiùs suscipiendum, quatenus clarior em habeat occasionem Pastoris boni officium imitari, animamque suam pro ovibus ponendi. Quo in genere plures Sacerdotes præclaro exemplo præiverunt.